

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני י"א אדר ב' תשפ"ב | דף היומי בבלי: יבמות ז' | דף הכולל: מגילה כב.
דף היומי בהלכה: מסעיף ב' עד סעיף ג'.
מוסר: חפץ חיים - אות י"ג עד סוף עשין.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פרק ח' עד 'ועוד כי אנו רואים'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

מאיפה השיג רבי שלום שבדרון זצ"ל 'ויזה' לגן עדן? | 'פתאום אנתנו מקבלים טלפון שזכינו בהגרלה...
שנערכה לפני שנתיים!' | הרב מיללער מוויליאמסבורג: "פורים העמיד אותי על הרגליים" | 2357

הסיפור היומי

באותה תקופה ר' שלום כמעט ולא דיבר,
אך יום אחד פנה אלי ואמר: "מה אתם
חושבים, שהגענו בלי כלום לעולם הבא?
יש לנו חמש ויזות כניסה לגן עדן!"

כך 'הציל' רבי שלום שבדרון זצ"ל את הפורים האחרון בחייו של ראש ישיבת חברון

החורבן הנורא, מרוב צער נשבר ליבו בקרבו. מאותו היום התכנס בתוך עצמו, נכנס לחדרו ולא היה מדבר עם איש. כמה שניסו תלמידיו ומכריו ושומעי לקחו לדבר עימו, לא הצליחו. צערו העמוק והנורא גבר על הכל. כך היה כמה חודשים, עד שהגיע פורים בישיבה.

"מנהג היה בישיבה שבפורים מגיעים בני הישיבה אל בית רבם ראש הישיבה לשמוח עימו בשמחת פורים, אך באותה השנה סרב ראש הישיבה לבא להשתתף בשמחה. צערו על אובדן תלמידיו היה ללא נשוא.

"באותו היום של פורים הגעתי לישיבה. בכל מאודי רציתי לראות את ראש הישיבה הגדול, אך הבהירו לי שראש הישיבה בעצבות גדולה ומכונס בחדרו ובקושי אף יורד ממיטתו, ועל כן מן הנמנע להכנס אליו. פניתי לרבנית וביקשתי ממנה אם תואיל בטובה לומר לרב שיש כאן נער יתום, נכדו של מהרש"ם מברזאן, אם הוא מסכים שיכנס אליו למספר דקות. מזל היה לי, שהרבנית ריחמה עלי ונכנסה לרב. לאחר דקה יצאה ואמרה: 'הרב מסכים,

סיפר אחד מחשובי הרבנים בירושלים: לעת זקנותו של המגיד הגדול רבי שלום שבדרון זצ"ל הייתי הולך לסעדו ולסומכו. רבי שלום באותה העת כמעט ולא היה מדבר, אך יום אחד פנה אלי ואמר: "מה אתם חושבים, שהגענו בלי כלום לעולם הבא? יש לנו חמש ויזות כניסה לגן עדן!"

אולי יואיל כבוד הרב לספר לי מה הם? ביקשתי.

"הסכת ושמע", אמר לי המגיד רבי שלום. "בהיותי ילד קטן התייתמתי מהורי, אך הודות לסבי הגדול המהרש"ם מברזאן זצ"ל יצא שמי למרחוק. באותה העת בשנת תרפ"ט, התרחשו הפרעות בחברון. הרבה מבני הישיבה נרצחו בדם קר על ידי הפורעים הערביים צמאי הדם, רק לאחר שתמו הפרעות התברר גודל ההרס ההרג והחורבן שעשו הרשעים. הרבה מבני הישיבה היו בסכנת נפשות ונזקקו לטיפול רפואי. היכל בית המדרש היה מלא בדם עד שנשפך מהמרזב אל הרחוב. את 'מתמיד הישיבה' רצחו בהיותו לומד בבית המדרש ודמו נשפך על הגמרא.
"ראש הישיבה, רבי משה מרדכי אפשטיין זצ"ל, כשראה את

הכתוב אומר 'בכל צרתם, לו צר', וכי מגיע להקב"ה, בורא כל העולמות, צער גדול שכזה בגלל הפסד ספינת הסחורה שלך? וכי הצער שווה בנוק המלך?! כעת' - המשך הרב לומר - 'הנך צריך לפייס את הקב"ה ולשמחו!'

"כיצדדד אאעשה זאת? גמגם העשיר.

"אתה כעת תקום ותרקוד על ספינתך שטבעה, ועל ידי שתשמח ותרקוד אף הקב"ה ישמח, ועל ידי זה יתוקן הצער הגדול שגרמת להקב"ה", אמר הרב.

"העשיר לא ידע את נפשו, אך שמע לעצת הרב והתחיל לרקוד יחד עם הרב. בתחילה בסירוף רגלים, אך עד מהרה הצטרפו עוד ועוד אנשים שבאו לרקוד ולשמחו, כדי לסלק את עצבותו של הקב"ה.

"זה המעשה שקרה בעיירת, סיימתי ופניתי לצאת מהחדר.

"הבנתי את הרמז", אמר ראש הישיבה, ומיד קם ממיטתו נעל את נעליו ויצא אל תלמידיו. כל הלילה שמח הרב עם תלמידיו, סודות התורה שגילה, עם כמויות היין שנשפכו כמים, הצטרפו לשמחה מושלמת. שמחה כזו לא היתה לישיבת חברון זה רבות בשנים. הבחורים יצאו מגדרם לשמח את רבם ראש הישיבה, וראש הישיבה יצא מגדרו לשמח את הקב"ה, ככפרה על כל חודשי הצער שהיה בצער.

"היה זה הפורים האחרון בחייו של הרב", סיים רבי שלום שבדרון את סיפורו ואמר: "אני חושב שזו ויזה מספיק מכובדת לבוא לשם!"

(דורש טוב, הובא בגיליון 'שבת אורה')

תכנס'. נכנסתי אל הקודש פנימה, הרב שכב על מיטתו ופניו מיסורות ועיניו מצועפות.

"כבוד הרב, האם אוכל לספר סיפור? שאלתי בחשש.

הרב הנהן בראשו.

פתחתי וסיפרתי: בעיירת הולדתי היה עשיר גדול, שכל אנשי העיירה היו שומרים אצלו את כספם. בתמורה לשמירה על כספם, ניתנה לו הרשות לסחור בכסף זה. בין המפקידים היו יתומים אלמנות, ושאר אביונים שהעדיפו לשמור את כל חסכוניהם במקום בטוח עד אשר יזדקקו לו.

"יום אחד בשעת בין הערביים נכנס העשיר לרב העיירה וצעק: 'רבי, הספינה!' - והתעלף. מיד רצו כל בני הבית לעזור, חיש מהר שפכו על פניו מים ועוררוהו, אך שוב צועק העשיר: 'רבי, הספינה!' -- ומתעלף. כך היה כמה וכמה פעמים, עד שהמצב הגיע לידי פיקוח נפש.

"הרב בחמתו הבין מה קרה. 'בטח העשיר השקיע את כל כספו עם כספם של המפקידים הרבים בספינת סחורה, וטבעה הספינה', הרהר בדעתו, 'ומעתה לא רק שאינו עשיר אלא שהוא גם בעל חוב גדול לאותם המפקידים'.

"קם הרב ועשה מעשה, הלך והעיר את העשיר מעלפוננו, ואיך שהתעורר התחיל לצעוק עליו: 'אתה לא מתבייש? כיצד הנך מעז להתעלף?!'..."

"העשיר מרוב בהלה כבר לא התעלף... והרב ממשיך לצעוק: 'בגלל הספינה שטבעה, אתה כל כך בצער עד שהנך מתעלף בכל פעם, אינך מתבייש?! הלא בצער זה, אתה גורם צער להקב"ה!"

הסיפור היומי

"אחד מאלה שעסקו בזה סיפר לי, כי עד אותו פורים היה לומד בהתמדה ובחשק גדול, ומאז שעסק בליצנות בפורים איבד את הטעם בלימוד ואינו מסוגל שוב ללמוד בעמקות כמקודם"

Yaakov Cohen Flash90

"ויש שעשו 'מסכת פורים'... דבר זה אין רוח חכמים נוחה הימנו" | מרן רה"י הגר"ג אדלשטיין שליט"א על חומרתה של ליצנות אסורה ופגיעה בזולת בפורים

לו הנאה.

יש כאלה שיש להם גירסא דינקותא בזה, שראו אחרים שעושים כך, וחשבו שזה דבר טוב מאד, ומתוך החיקוי גם הם עושים כך, ואומרים לעצמם: אם כולם עושים גם אני יכול. אבל יותר ראוי לחשוב לעצמו - וכי אם כולם לא מבינים גם אני צריך שלא להבין? הרי אני יכול כן להבין. וכל אחד צריך להתבונן בעצמו על הנהגתו בזה.

ויש כמה עובדות בזה, על חומר העניין של פגיעה בין אדם לחברו.

מעשה שהיה לפני שנים רבות באחד מתלמידי הישיבה שעשה

יש כאלה שעושים בפורים חשבונות בין אדם לחברו, ואם יש לאחד כעס על מי שציער אותו, או שרצה לצער אותו ולא הצליח, הוא מחכה עד פורים ואז עושה קצת ליצנות על חשבוננו, וחושב כי בצורה זו יקבל הלה את מה שמגיע לו. ואף על פי שיש איסור "לא תיקום ולא תיטור", בפורים יש שמורים לעצמם היתר בזה, ולפעמים לוקחים אחד שאינו אשם ולא עשה כלום, אבל אפשר להשתמש בו בתור ליצנות, ועושים "שמחת פורים" על חשבוננו.

וצריכים לדעת שאין שום היתר לזה, ואונאת דברים אסורה גם בפורים, והשמחה הזו אינה 'שמחת פורים' אלא 'שמחה לאיד', ששמח במה שחברו מצטער, ונהנה מהאכזריות. האכזריות נותנת

בבחור שהיתה לו קפיידא על אחד שרצה להזיק בשידוכים למישהו מהמשפחה שלו, ואמנם הלה לא הצליח והשידוך יצא לפועל ונהיה שידוך טוב מאד, אבל בלבו נשאר כעס וקפיידא עליו, וחיפש דרך כיצד להתנקם בו. וכשהגיעו ימי הפורים, יש כאלה שהיו עושים כתבות של ליצנות בחדר האוכל, וגם הוא כתב כתבה של ליצנות, ולמרות שלא הזכיר בפירוש את שמו של אותו אחד, היה מובן מאליו למי הוא מתכוון, וכולם הבינו שהוא מתכוון ללעוג לו, וסופו היה שסבל במשך חייו מצער גידול בנים משונה מאד.

ויש שעשו "מסכת פורים" שכתוב שם דברי ליצנות בלשון ארמית עם שמות של "תנאים" ו"אמוראים" כמו בש"ס. ודאי שדבר זה אין רוח חכמים נוחה הימנו, כי לתת שם של "מסכת" לדברי ליצנות, יש בזה זלזול בדברי תורה.

(הובא בגיליון 'ממגד גרש ירחים')

שמחת פורים וליצנות מאדם חשוב, כמו שעושים 'פורים רב', ולא היה בזה לשון הרע או נקמה, רק חיקה את קולו בצורה של הומור והציג את עצמו כמו האדם ההוא, ואף על פי כן זהו שלא כהוגן לעשות חיקוי וליצנות מאדם חשוב שמזכה את הרבים, וסופו היה שנפטר בגיל צעיר ממחלה נדירה מאד.

ועוד היה מעשה בישיבה שעשו פעם הצגה לשמחת פורים, והשתמשו עם אחד שממנו עשו את שמחת הפורים, ולא היה נקמה והלבנת פנים אבל עשו ממנו ליצנות, והוא היה בעל מידות טובות ומן הסתם לא הקפיד, אבל אחד מן העוסקים בזה סיפר לי על עצמו כי עד אותו פורים היה לומד בהתמדה ובחשק גדול, ומאז שעסק בליצנות בפורים איבד את הטעם בלימוד ואינו מסוגל שוב ללמוד בעמקות כמו שהיה לומד קודם - לפני הפורים ההוא.

ומעשה שהיה בתחילת ימי הישיבה, לפני יותר משישים שנה,

ענינא דיומא - פורים

ילדי משפחת רייכמן הגיעו עם משלוח מנות לבית משפחת גניץ, אך אף אחד לא היה בבית והמשלוח הושאר ליד הדלת - האם הרייכמנים יצאו ידי חובה?

גם שאלה זו, כמו עוד רבות, תלויה בשתי הדעות העיקריות על טעמה של מצוות משלוח מנות | קטעים מתוך מאמר מקיף ומחכים מאת הרב"ג רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א

בלבוש, וכן משמעות לשון הרמב"ם: "כיצד חובת סעודה זו? שיאכל בשר... וכן חייב אדם לשלוח שתי מנות". הרי שצירף את הלכות משלוח המנות בתוך הלכות סעודת הפורים, ושייך הוא לסעודה עצמה.

(ב) רבנו רבי שלמה אלקבץ זצ"ל, מחבר השיר 'לכה דודי', בספרו 'מנות הלוי', חידש שטעם מצוות משלוח מנות הוא כדי להרבות באהבה ואחוה, שלום ורעות, אל מול דברי המן הרשע שאמר שעם ישראל הינו "עם מפוזר ומפורד", שאינו מאוחד זה עם זה ויש בו פירוד לבבות.

נזכיר על קצה המזלג כמה מהשאלות התלויות בשני הטעמים הנ"ל:

א. כאשר המקבל מסרב לקבל את המשלוח

הרמ"א כותב שאם שלחנו מנות למישהו ואותו אדם סירב לקבלם או שמחל לנו על המשלוח, יצאנו ידי חובה, וכתב החתם סופר (או"ח קצ"ו) שהכרעת הרמ"א תלויה בטעמי המצוה: אם טעם המצוה הוא כדי להרבות אהבה ורעות בין החברים, אם כן כיון שהשולח הראה לחברו שהוא אוהבו בכך ששלח לו משלוח מנות, וחברו ראה ששלח לו והוא שמח על כך, רק שאינו רוצה לקבל את המשלוח מכל סיבה שתהיה, ולא מחמת שנאה - יצא ידי חובה. אך אם טעם המצוה משום ריבוי סעודת פורים, אם כן, כל שחברו לא קיבל את המשלוח, לא יצא ידי חובה.

משפחת רייכמן שלחה משלוח מנות לשכנים היקרים משפחת גניץ, אך משפחת גניץ לא היתה בבית ולכן הניחו ילדי משפחת רייכמן את המשלוח ליד הדלת. האם יצאו ידי חובת משלוח מנות? משפחת אזולאי שלחה מנות למשפחת ויספיש, אך מרוב בלבול וריבוי משלוחים לא נודע מי שלח אליהם והמשלוח נותר כמשלוח אלמוני, בעילום שם. האם משפחת אזולאי יצאה ידי חובת משלוח מנות?

שלחנו את הזאטוטים שלנו לשלוח משלוח מנות למשפחת יאסייב, אך הם הביאו אותו בטעות למשפחת אלחריזי. האם יצאנו ידי חובה? משפחת בן נעים תשלח משלוח מנות למשפחת לוי, אך משפחת לוי תסרב בתוקף לקבל מהם משלוח מנות. האם משפחת בן נעים יצאה ידי חובה או לא?

כל לומד תורה והלכה יכול לערוך לעצמו רשימת תהיות, ספיקות ונידונים בענייני משלוח מנות, ולפתור אותם באמצעות בדיקת שני הטעמים העיקריים במצוות משלוח מנות. ואלו הן:

(א) לדברי ה"תרומת הדשן" (סימן קי"א) תיקנו מרדכי ואסתר את מצוות משלוח מנות כדי שיהיה לכל המשפחות בישראל סעודת פורים בשפע ובהרוחה וכך יוכלו לשמוח ולשוש, בשמחה ובטוב לבב. ומכיון שלא רצו לבייש את הנצרכים, שאין להם סעודת פורים בשפע ובהרוחה, תיקנו לשלוח משלוחי מנות לכולם, לעשירים ולעניים כאחד. טעם התרומת הדשן הובא גם

ירושלמי ששולח אל בן עיר אלעדי משלוח מנות בשושן פורים, כשאצלנו בעיר כבר מקפלים את התחפושות ומנסים להתאושש מאירועי אמש, הוא יוצא ידי חובה?

מרבן החזו"א זצ"ל הורה שצריך לשלוח מנות למי שאצלו פורים באותו היום בו מקבל הוא את משלוח המנות. גם מרבן הגאון רבי מאיר שמחה מדוינסק זצ"ל, בעל ה"אור שמח", כותב ש"נראה בעיני שאם שולח מנות לחברו ביום י"ד למרחוק, כשלא יבוא לחברו עד למחר, אף אם חברו הוא בן ט"ו - לא יצא. ועוד נראה לי, שמשלוח מנות דווקא למי שהוא מחויב כמותו בשמחת היום, בני י"ד לבני ט"ו ובני ט"ו לבני ט"ו, וזה פשוט".

הגר"צ פלמן זצ"ל דן בעניין וכותב שלכאורה, לפי טעם ה"תרומת הדשן" שמצוות משלוח מנות נועדה להרבות ולסייע לצרכי הסעודה, אם כן מסתבר מאוד שהמשלוח תלוי במי שמקבל אותו, ומכיון שאצל המקבל אין זה פורים היום והוא אינו עורך סעודת פורים, לא יצא. אך לפי טעמו של רבי שלמה אלקבץ, שהמצוה נועדה להרבות אהבה ורעות, מדוע צריך שגם מקבל המשלוח יחגוג ביום זה פורים. הלא סוף סוף הנותן מרבה רעות ושמח עם אוהביו? וכותב הגר"צ פלמן שאולי דוקא אם נותנים משלוח מנות למי שגם אצלו היום פורים, כשהשניים מרבים ברעות ובאהבה זה עם זה יחד ביום הפורים עצמו, יוצאים ידי חובה, אך אין ענין להרבות רעות ואהבה עם אנשים שאצלם היום אינו פורים. כן, ברור שיש ענין להרבות רעות בין כל היהודים בכל ימות השנה, אך לא יוצאים בכך ידי חובת משלוח מנות...

ד. משלוח מנות מעליב

'משכיל' אחד שלח להמלבי"ם עוגה בדמות 'דבר אחר', כ"משלוח מנות". החזיר לו המלבי"ם כתשורה את תמונתו שלו והוסיף פתק, בו כתב לאותו משכיל: "אתה שלחת לי את תמונתך, תמונת החזיר, ואני שולח לך את תמונתך..."

לכאורה, לפי הטעם ששולחים משלוח מנות כדי להגביר אהבה, בוודאי שבמשלוח מנות משפיל ומעליב לא מתקיימת המצוה, אך אולי גם לטעם השני, ששולחים כדי שיהיה עוד מזון בסעודת הפורים, יתכן שבשליחת דבר מעליב לא יוצאים ידי חובה. כי למרות שהוסיף לו בצרכי הסעודה, עדיין ביזה אותו.

ואמנם, אם המקבל לא רוצה לקבל את המשלוח משום שהוא כועס על השולח, משמעות דברי החתם סופר שלא נצא ידי חובה, כיון שמצות משלוח מנות מתקיימת בריבוי האחוה והשמחה בין שני הצדדים ולא רק כשצד אחד שולח והצד השני אינו מוכן לקבל את המשלוח (וראו בענין זה בספר שלמי תודה להגר"צ פלמן זצ"ל, סימן כ"ז).

ב. כאשר המקבל אינו יודע מי שלח

כאשר שלחנו משלוח מנות, אך אלו שקיבלו אותו לא הצליחו לדעת ממי המשלוח הגיע, האם ממשפחת פוירשטיק או ממשפחת מאושר, ממשפחת דולינג או ממשפחת פורת - כתב הכתב סופר (או"ח סימן קמ"א וכך כתבו בספרים נוספים), שלפי טעמו של התרומת הדשן, יצאנו ידי חובת המצוה, משום שסוף סוף יש להם כעת עוד אוכל לסעודה. אך לפי הטעם שהמשלוחים נועדו להוסיף אהבה ואחוה בין השולחים והמקבלים, אם כן לא יצאנו ידי חובה, שהרי המקבלים כלל אינם יודעים ממי הגיע המשלוח.

מסתבר שאם שלחנו משלוח מנות והמקבל לא היה בבית, והנחנו לו את המשלוח ליד הדלת וכתבנו על פתק את השם שלנו, כדי שיידע מי שלח לו את המשלוח - אזי אם המקבלים שבו הביתה בפורים עצמו, בוודאי שיצאנו ידי חובה, שהרי הם קיבלו את המשלוח בפורים ושמו בו ובנו בפורים עצמו. אך אם הם שבו הביתה רק במוצאי פורים, נמצא שהם לא נהנו מכך לריבוי סעודתם והם גם הרבו בשמחתם רק לאחר הפורים ולא בפורים עצמו. ואכן, שמחתי לראות שכך כתב גם הגר"צ פלמן זצ"ל בספרו שלמי תודה.

ג. משלוח מבן עיר לבן כרך ולהיפך

שאלה מעשית מאוד, הנוגעת לרבים מאיתנו: אנחנו גרים באלעד, אך אנו רוצים לשלוח משלוח מנות מעולים וססגוניים לקרובי משפחתנו המתגוררים בירושלים. וכן להיפך, חבר ירושלמי רוצה לשלוח לנו משלוח מנות. האם כשבן עיר, שאצלו חוגגים היום פורים, שולח משלוח מנות ביום י"ד לבן כרך שאצלו חוגגים פורים רק מחר, יוצא ידי חובת המצוה? והאם בן כרך

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה ראשית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

בתחילה צחק עלי הרופא, כאשר עיין בצילומים שבידי. אך לאחר מכן, כאשר בדק בעצמו את רגלי באמצעות מישוש הידיים, החוויר והזכרה להודות כי אכן, יש כאן נס ופלא...

מה שאלתך ויינתן לך - כוחן של התפילות בימי הפורים

חייבים לנתח את רגלי - כדי שאזכה להתרפאות ועם הזמן ללכת על שתי רגלי כאחד האדם.

קיבלתי עלי גזירת שמים מתוך קושי אך באמונה שלמה כי הכל לטובה. התור לניתוח נקבע ליום שני בשבת, כשפורים חל ביום השישי שלפניו. וכבר החלו בסידור כל הענינים לקראת הניתוח. ביום תענית אסתר דיברתי עם ידיד נאמן מארה"ק, לפני גוללתי את כל 'פרשת השברים', והוא פתח פיו בחכמה וחיזק אותי במעשה ששמע ב'שיעור הכנה' לקראת פורים, מעשה שהיה בשנה שלפני כן (תש"פ, הסיפור המובא בקטע הקודם). על כן אמרתי לנפשי, אאזור עוז ותעצומות לשפוך נפשי לפני ה'. ואכן, בחסדי שמים גמרתי את ספר התהלים ביום תענית אסתר ולמחרתו שוב ביום הפורים, מתוך בקשת רחמים מרובים לרפואת רגלי במהרה ללא יסורים ומכאובים.

ביום שאחר הפורים הזמנתי את עצמי לרופא אחר - אשר לפי כמה 'יש אומרים' חשבתי שיקל עלי ויסיר מעלי את חובת הניתוח, אך גם הוא מתחילה שחק עלי בראותו את הצילומים אשר בידי... אלא שבבדיקתו שוב (בידיים) החוויר והזכרה להודות כי אכן, יש כאן נס ופלא ואין כל צורך לנתח ולא לטפל באופן קשה כל כך. הוא גם 'מצא' הסבר מה הייתה טעותו של הרופא הראשון עם כל העסקנים, באמרו שהם פיענחו את הצילום באופן אחר, ובאמת יש כאן רק שבר אחד. סוף דבר, רגלי נתרפאה באופן ניסי, וגם כל הטיפולים (פיזיותרפי) שלאחריהם עשו פעולתם במהירות עצומה - שלא לפי ערך הרגיל.

ומסיים ר' שמואל יואל, איני יודע מה הפשט בכל טעויות הצילומים, אך ברור כשמש שספר התהלים ביום הפורים הוא אשר ערך לי ה'טיפול' הנכון והטוב ברגלי. אגב אורחא מוסיף הוא לספר כי כעבור ד' שבועות נפל שוב והוסיף 'מכה על מכתו' כשקסוליו נחבטו שוב קשות, בפחד ובהלה מיהר לערוך צילום לרגלו, ומשבאה התוצאה לפני הרופא, שאלו כמה זמן עבר מהשבר, וענה: כד' שבועות. אמר לו הרופא, כי לפי הצילומים נראה כמו שעברו על השבר לכה"פ ו' שבועות או יותר.

(באר הפרשה)

סיפר מרא דעובדא הדר בארה"ב, כי במהלך החורף שנת תש"פ החלה בתו הקטנה לחוש כאבים בבטנה, והלכו לשאול בעצת רופאים, זה אומר בכה וזה אומר בכה, עד שבפרוש ימי הפורים פנו לרופא מומחה אשר עשה לה בדיקת דם והודיע שכנראה יש לילדה 'צליאק', ומעתה ועד עולם אסורה היא באכילת דבר מאכל שיש בו אחד מחמישה מיני דגן. אלא שלא רצה לקבוע 'מסמרות' בדבר, על כן הפנה אותם להתייעץ עם רופא גדול הגר במנהטן שבניו-יורק שהוא 'יחיד מומחה' בתחום זה, ונקבע התור לימי חודש אייר.

אם הילדה נצטערה ביותר לשמע בשורה רעה זו, על כן 'ותקם בעוד לילה', באשמורת הבוקר של יום הפורים 'חגרה מתניה' ואמרה כל ספר התהלים לרפואת הבת.

והנה בהתקרב הזמן המיועד לביקור אצל הרופא במנהטן, התקשרו אליהם מהמשרד שלו לתת להם כמה וכמה הוראות, ואז נזכרו לפתע שכבר זמן רב, מיום הפורים, שלא התלוננה הבת על כאבי בטן. התקשרו לרופא (ששלח אותם לרופא שבמנהטן) לשאול בעצתו, ואמר להם שאינו זוכר את המקרה על כן יעיין ברשימותיו. והנה לאחר שעיין אמר בפליאה: איני יודע מה אתם שחים, אני מעיין בתוצאות בדיקת הדם והכל בסדר גמור, אין כאן שום סימן של חסרון, ואם היא מרגישה טוב - שתמשיך כך בבריאות לחיים ולשלום...

מסיים בעל המעשה בהתרגשות: הרי לפניי אותו המסמך בו כתוב מפורשות שרופא זה מפנה ושולח אותנו לרופא הגדול (וגם שלח את המסמך להראותנו), ואילו עתה, אותו רופא בעצמו טוען לעומתנו שהכל בסדר... בשמים לא הייתי, אבל אין כל ספק שהתהלים של יום הפורים עשו שם איזה 'סדר'...

וכך שמעתי מהרה"ח רבי שמואל יואל מיללער הדר בווימס"ב: לפני כשנה (תשפ"א) בערב פורים הלכתי ברחובה של עיר, בידי הדרכים היו הררים הררים של שיירי שלגים, ולפתע מעדתי והחלקתי בהם, נחבטתי קשות ונשבר קרסולי (קנעכל). במהרה החישו אותי לבית החולים, שם ערכו כמה צילומים לרגלי ומצאו בהם מפורשות שני שברים ל"ע. דעת הרופא היתה נחרצת כי

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?
שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

זמן קצר אחר כך, כשפגשתי את חברי וסיפרתי לו שנתתי את המגילה לאחי, נחרד ואמר לי במילים נחרצות: "אתה יכול להגיד עליה קדיש!". וסיפר לי סיפור נורא...

אבל המגילה שבה אלי לאחר כמה חדשים - ודווקא בזכות 'קדיש'

"יום אחד הלכתי בסמטת זכריה הרופא, בשכונת התימנים ליד מאה שערים. מרחוק ראיתי את האוטובוס בתחנה, והתחלתי לרוץ. לפתע אדם צועק אלי מלמעלה: 'מנחה, אתה עשירי!' "השבתי לו: כבר התפללתי מנחה. - "תבוא, תבוא..." - "אני מפסיד את האוטובוס! "אבל הוא התעקש: 'בבקשה, תשלים לנו למנין'. "לא יכולתי לסרב ועליתי לבית הכנסת. היה זה בית כנסת קטן, והנה רואה אני את אותו נוכל יושב שם. נעמדתי בכניסה כדי שהוא לא יברח לי... אחרי התפילה ניגשתי אליו ופקדתי עליו: תחזיר לי את המגילה. הוא ניסה להתחמק, אולם חסד ה', לבסוף הוא נכנע. הלכנו יחד והגענו לאיזה כוך בו הוא התגורר. נכנס פנימה והשיב לי את המגילה."

(גר לשולחן שבת)

את המעשה הבא סיפר לי ידידי, הרה"ג אבנר ב. שליט"א: "היה זה לפני שנים, כתבתי מגילת אסתר וחיפשתי למוכרה. יום אחד פוגש אותי יהודי שהכרתי אותו, אח של אחד מחברי, והחל לשוחח איתי. כששמע על המגילה, אמר לי שהוא יחפש קונה עבורה. הסכמתי ונתתי לו אותה. זמן קצר אחר כך, כשפגשתי את חברי וסיפרתי לו שנתתי את המגילה לאחי, נחרד ואמר במילים נחרצות: 'תגיד עליה קדיש!' וסיפר סיפור נורא: 'אחי זה התדרדר לדאבון לב, שפתו שפת חלקות והפיל כבר בירושלים רבים וטובים. הוא עושה רושם בצורתו החיצונית, ורבים נפלו ברשתו והפסידו כסף רב'. "כיון שאני כתבתי את המגילה היה לי 'הרגש' אליה. במשך חודשים חיפשתי אחריו, הלכתי לכמה וכמה סוחרי סת"ם בירושלים וביקשתי מהם: אם תגיע אליכם מגילה פלונית מאיש פלוני תתקשרו אלי, אך העליתי חרס בידי."

סגולות וישועות

"ככה, באמצע היום אנחנו מקבלים טלפון שזכינו בדירה במחיר למשתכן!"

Hadas Parush Flash90

וגם: 'מבחן האמונה' שקירב את העבודה לבית | שני סיפורים על סגולתה של ברכת המזון בשמחה ובעין טובה

נוטלים ידיים לסעודה ומברכים בכוונה ובשמחה. בכל פעם לפני ברכת המזון אמרנו לבני המשפחה, שהנה אנחנו הולכים לברך לה' שנתן לנו סעודה כל כך יפה; בואו נברך בשמחה ובעין טובה. עברו מאז כמה שבועות, והנה אנחנו מקבלים טלפון, בו מודיעים לנו שזכינו בדירה במחיר למשתכן. זאת היתה הפתעה שלא חשבנו עליה משום כיוון. ההגרלה נערכה כבר לפני שנתיים, ואז נודע לנו בבירור שלא זכינו. שכחנו מזה. למה לחשוב שאפשר ליזכות בהגרלה אחרי כבר נערכה והודעות נשלחו לזוכים? שאלתי איך זה יכול להיות, ואמרו לי שאחד מהזוכים ביטל את זכייתו, ואנו עלינו בגורל, לקבל את הזכייה שלו. 'מחיר למשתכן' פירושו, שמקבלים אפשרות לקנות את הדירה בהנחה של שלושים אחוז מערכה. אלא שמדברים כאן על דירה

בעין טובה

מספר יהודי מבית שמש:

כששמעתי בשיעורים את דברי הזוהר הקדוש, שמי שמברך בשמחה ובעין טובה, הקב"ה מברכו בשמחה ובעין טובה - אמרתי: מה אנחנו צריכים יותר מברכה מהקב"ה בשמחה ובעין טובה? חשבתי על זה, שזה דבר נפלא כל כך. הרי אנחנו מברכים ברכת המזון אחרי שכבר קיבלנו אוכל מריבונו של עולם, ומצד הדין עלינו לברך בהודיה מכל הלב, והנה, הקב"ה רק רוצה להמשיך ולתת לנו עוד, בעקבות הברכה בשמחה. שווה ליטול ידיים במיוחד, רק כדי לברך ברכת המזון ולקבל את הבטחת הזוהר הקדוש. אספתי את בני המשפחה, סיפרתי להם מה ששמעתי ב'ביטחון היומי' ובשיעור של ר' דוד, והחלטנו להתחזק בזה; בכל פעם

המילים והדיבורים התגלגלו במוחה שוב ושוב. "למה באת? איך לי עבודה לתת לך"... אני חוזר הביתה ורואה את אשתי במצב רוח מדוכדך, שומע את מה שהיא מספרת, מבין לרגשותיה, אבל אז עולה לי בראש כל החיזוק שאני מקבל מהקו ומהעלונים של 'השגחה פרטית'. אמרתי לעצמי, מתי אם לא עכשיו? עכשיו זה 'מבחן האמונה'. אמרתי לאשתי בעדינות, שהקב"ה שולח לנו עכשיו מבחן באמונה. הוא רוצה להראות לנו שהפרנסה לא נמצאת בידיים של

אף אדם. רק בידיים שלו! אף אחד לא יכול לקחת מאתנו משהו או לתת לנו משהו בלי שהקב"ה ירצה. מכיוון שבאותו יום שמעתי את החיזוק היומי בעניין ברכת המזון, העליתי רעיון, שמהיום נראה להתחזק בברכת המזון. נברך לה' על מה שהוא נותן לנו ונבקש שיהיה יותר בשפע מיידו הקדושה, הפתוחה והרחבה. כעבור יומיים הטלפון בבית מצלצל, אשתי מרימה ושומעת מהצד השני: "הגענו לגברת...? מדברים כאן מבית ספר בעיר. שמענו עליך דברים מאוד טובים, האם את מוכנה לבוא לעבוד אצלנו?" הם הציעו לה מילוי מקום ממושך, עם הצעה לשעות קבועות גם כן. הכול הרבה יותר מוצלח מהעבודה הקודמת. גם שעות נוחות יותר, גם קרוב לבית, והכניסה לעבודה מיידית, אפילו בלי ראיון. אני מודה לה' שנתן לי את מבחן האמונה, ואני מודה לו על שנתן לי את הכוח לעבור את זה בשלום. בטובו הגדול לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד.

(גיליון השגחה פרטית ויקרא - צו תשפ"ב)

במחיר שהיה לפני שנתיים. ביחס למחיר דירה כיום. זכינו אפוא בהנחה של חמישים אחוז!

ככה, באמצע היום, בעין טובה, בהפתעה גמורה, קיבלנו דירה מן השמים. מבט בלוח סיפר לי כמה נחת עושה ברכת המזון לאבינו שבשמים: בשורת הדירה הגיעה בדיוק ביום הארבעים ואחד מאז שהתחלנו בחיזוק, לברך בשמחה ובעין טובה!

קרוב לבית

מספר יהודי: במשך תקופה היתה לאשתי עבודה בבית ספר ביישוב מרוחק. בכל יום היא היתה נוסעת למקום העבודה במשך כשעה וגם חוזרת באופן זהה. עם כל זאת היא היתה מרוצה, ובסופו של מילוי מקום ממושך היתה לה שיחה ממש מוצלחת עם המנהלת. המנהלת הוקירה את עבודתה, אמרה לה שהיא מאוד מרוצה ממנה, והיא חושבת שיש לה עתיד במקום הזה: כבר יש משרה כלשהי שהיא רוצה לתת לה. השיחה התגלגלה כך, שאשתי הבינה שיש לה סיבה טובה להגיע מחר לעבודה.

היא מגיעה למחרת, אחרי נסיעה של שעה היא נכנסת למנהלת - וזו אינה מבינה מה ארע כאן. אשתי אומרת לה שהיא אמרה לה לבוא, והיא עונה שהיא לא התכוונה ולא חשבה ולא ידעה... אשתי לא הבינה איך היא לא הבינה. הן אפילו בצוות ידעו שהיא צריכה לקבל שעות מסוימות. היא חזרה הביתה במפח נפש. שעת הנסיעה חזור היתה שעה קשה מאוד עבורה.

הש"ת היומי

מתי נכון לחלק בארץ - ישראל 'מתנות לאביונים' שמגיעים מנדיבי עם בחו"ל?

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

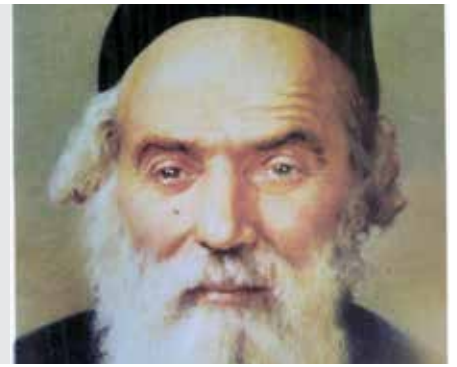
יצא ידי חובתו, וטעמו של בעל המאור הוא לענין בני הכפרים שהיו מקדימים ל"א אדר, וע"ז כתב שהטעם שאינם נותנים מתנות לאביונים ביום זה, הוא משום שאם יתנו, אז מתוך שהם בדקדוקי עניות לא יישאר להם לשמחת פורים, ובלי טעם זה, כיון שהם מקדימים את קריאת המגילה היו יכולים להקדים גם את מצות מתנות לאביונים. אבל אנו שחובתנו ביום י"ד או ט"ו, אם נותנים קודם, הרי זה כמו ליטול לולב לפני סוכות ולא יוצאים ידי חובה.

ומסקנת ה'קה"י היא, שכדי לצאת מן הספק ראוי לחלק את הכסף לנזקקים בשעות אחה"צ, בזמן שכבר יום באמריקה. ונדפסו שם מכתבים מהאבי עזרי"ע ויבדלחט"א הגר"ח ק שליט"א והגר"נ קרליץ שליט"א, שקיבלו את התרומות וחלקו אותן לאחר זמן זה כדי לצאת ידי כל הצדדים

שאלה: קופת צדקה מפורסמת מבקשת מנדיבי עם בחו"ל סכומים גדולים ע"מ לחלקם ביום הפורים למשפחות נזקקות בארץ ישראל. השאלה היא, מכיוון שבחו"ל מתחיל הבוקר כמה שעות מאוחר יותר, א"כ אם מחלקים את הכסף בארץ הקודש בבוקר, כשבחו"ל עדיין לילה, אולי לא קיימו הנותנים מצוות מתנות לאביונים הנוהגת ביום.

תשובה: מרן הקהילות יעקב זי"ע עמד על ספק זה במכתבו בספר 'ישמח ישראל' להרב דרדק, צדדי הספק הם, שמחד מבואר בפוסקים שאין לתת מתנות לאביונים לפני פורים, מהטעם שכתב 'בעל המאור', שמא ישתמשו העניים בכסף לקנות בזה אוכל לפני פורים ולא יישאר להם לשמחת פורים, ולפי"ז, בנידון השאלה דידן, הרי המקבלים נהנים מהכסף ביום הפורים שלהם. אולם מאידך, יש לומר שקודם זמן מצוה לא

אסור לקבל לשון הרע - אפילו מהאדם הנאמן עלינו ביותר

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

אצלנו כשני עדים, שלא יגרע או יוסיף אפילו תיבה אחת בענינים אלו של לשון הרע, שאנשים רבים אינם חושבים זאת לאיסור בעוונותינו הרבים, וכן לא מצוי שלא יהיה שום לימוד זכות על אותו אדם, וכו' ולכן אין לסמוך כלל על היתר זה למעשה. והוסיף (שם ובבאמ"ח ס"ק טז), שכמה אנשים טועים בענין זה, שכששומע אדם לשון הרע ורכילות מהוריו, או מאשתו, מקבל זאת כאמת, כי חושב שהם בודאי לא ישקרו לו, וזו טעות גמורה, כי לא שייך לומר אפילו על אשתו שנאמנת אצלו כשני עדים, כי אפילו הנשים הצנועות אנו רואים שגורעות ומוסיפות בסיפור, וגם צריך שבכל דבר יאמין לה כשני עדים וזה אינו מצוי כלל, ומלבד זאת צריך שלא יהיה שום צד זכות בדבר, ושיהיה תועלת להבא, ואינו מצוי כמעט במציאות שיתקיימו כל התנאים.

ההלכות הנלמדות היום ב'חפץ חיים' (כלל ז' מהלכות לשון הרע סעיפים ז-ח) עוסקות באיסור קבלת לשון הרע מאדם שנאמן על המספר כמו שני עדים. ה'חפץ חיים' כותב, שרק בדברים שאם הם אמת מותר לספר בגנותו בגללם, יש נפקא מינה למהימנות של המספר. אבל בדברים שיש לתלות עליו זכות, כגון בחסרון ידיעת איסור המעשה, או שהיה שוגג, או לספר עליו דברי דופי וגנאי בעלמא וכו', בזה אין נפק"מ כלל לנאמנות של המספר, שהרי גם אם הדברים אמת אסור לספרם. בביאורים ומוספים מציינים, כי למעשה כתב הח"ח שבזמנו [לאחר זמן התלמוד], הסכימו הפוסקים שאין לומר על אף אדם שהוא נאמן כשני עדים, כי לא ברור לנו הגדר בזה, ומלבד זאת לא מצוי אפילו כמעט אחד מאלף שנוכל לומר עליו שנאמנים דבריו

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

מה כתב האדמו"ר מקלויזנבורג באגרת לנשיא ארגנטינה?

יבמות דף ז

מעם מזבחי תקחנו למות

בתורת משה שניתנה לנו על יד בורא העולם, ושכולנו מאמינים בקדושתה, נאמר (שמות כא יד): "וכי יזיד איש על רעהו להרגו בערמה, מעם מזבחי תקחנו למות". אין בעולם מקום מקודש יותר מבית המקדש לאלוקים, ועל אף קדושה זו נאמר, שמותר לקחת גם את הכהן הגדול בשעת עבודתו, אם חטא ברצח, ולעשות בו משפט. כל זאת ברצח יחיד, וכאן ברצח המונים, רוצח משפחותינו, הורינו וילדינו, זקנים וצעירים - אייכמן. עם כל הכבוד לגבולות מדינתך ולריבונותה, הרי לא תקפיד יותר מאשר מקדש אלוקים בורא עולם ומזבח, שציווה לקחת ממנו את הרוצח.

(במחיצתם)

כאשר נלכד רב הטבחים הנאצי אדולף אייכמן, צורר היהודים, שהסתתר במשך שנים רבות במדינת ארגנטינה והובא ארצה במטרה להעמידו למשפט, תבעו שלטונות ארגנטינה ממדינת ישראל להשיב את הרוצח לארצם, כיון שהרוצח נתפס בגבולותיהם והוצא שלא בהסכמתם. האדמו"ר מקלויזנבורג, ששימש כנשיא ארגון 'שארית הפליטה', נתבקש על ידי משרד ראש הממשלה לשלוח מכתב לממשלת ארגנטינה.

האדמו"ר פנה במכתב נרגש לנשיא ארגנטינה שבו סיפר על השמדת בני משפחתו הקרובה והרחוקה, ועל העינויים שהוא בעצמו עבר במחנות שהיה בזמן המלחמה, וביקשו שיחזור בו מדרישתו זו. וכך כתב בין הדברים:

לשמוע ולל השומיע

ברכב, בבית, ובכל מקום..

התקשרו לקו השיעורים של 'דרשו'
וקבלו אלפי שיעורים והרצאות להאזנה

077-2222-666

פרשת השבוע מפי מיטב המרצים

חדשות 'דרשו' ועדכונים

מידע לנבחני 'דרשו'

'גישמאק בלימוד'

הרצאות על מתיקות התורה

שיעורי תוספות לפי סדר 'הדף היומי'

הרצאות לחגים ומועדים

תוכניות מיוחדות

שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

שיעורי 'הדף היומי'
בעברית, אידיש וצרפתית

שיעורי 'הדף היומי בהלכה'
בבקאות ובעיון

'הפותח בכל יום'
תוכנית יומית עם
סיפורים וחיזוקים

חדש במערכת

ניתן להאט או להאיץ את קצב שמיעת השיעורים
לחצו 7 להאטה או 9 להאצה

קו השיעורים של 'דרשו' לחייג, ללמוד, לדעת

מהו הזמן הראוי לברכת על נטילת ידיים בבוקר?

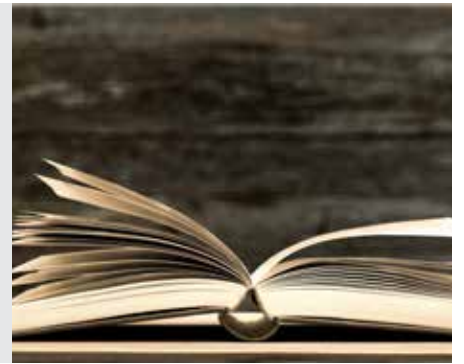

שחרית, ואז יברך על נטילת ידיים, והנוהג כך - ראוי שיסמיק את יתר ברכות השחר לברכת על נטילת ידיים. ואף אם יודע שלפי טבעו יצטרך שוב לנקביו באמצע התפילה, כך שנטילה זו אינה מכשירה אותו לקריאת שמע ולתפילה, רשאי לברך עליה, כיון שעומד להתחיל את סדר תפילת שחרית.

[שו"ע ה, ב, ומשנ"ב ט-יא; ביאורים ומוספים דרשו, 7, רד, 16; וראה שו"ע צב, א, ומשנ"ב שם, ז]

מנהג בני ספרד, לברך 'על נטילת ידיים' בבוקר מיד לאחר הנטילה. ויש מפוסקי אשכנז שכתבו שכך ראוי לנהוג. אולם, הנצרך לנקביו בשעת הנטילה, אף אם אינו נצרך במידה כזו האוסרת עליו לברך (ראה במקורות) - ימתין עד לאחר שינקה את גופו כראוי, ויטול את ידיו ויברך. ויש אומרים, שראוי להמתין עד שגופו יהיה נקי, ומוכן לתפילת

מתי עדיף לומר תהילים - לפני תפילת שחרית או לאחריה?

תפילה ובקשה, ראוי שיאמרו אותם לאחר התפילה. ומי שהזדמן לו לומר לפני התפילה את פרקי פסוקי דזמרה שבסוף ספר התהילים, מפרק קמה והלאה - רשאי לאומרם לאחר מכן בסדר התפילה עם ברכותיהם, ברוך שאמר וישתבח, כיון שאמר אותם שלא בדרך 'שירה', ולא יצא בהם ידי חובת פסוקי דזמרה.

[משנ"ב ה, ח; ביאורים ומוספים דרשו, 6]

האומרים פרקי תהילים בבוקר, עדיף שיאמרו אותם לפני תפילת שחרית מאשר לאחריה, משום שהם מכריתים את המקטרגים המונעים את קבלת התפילה; ולכן הם מכונים 'זמירות', על שם פעולת ה'זמירה' בעצים, שהיא קצירת הענפים והכרתתם. ויש שכתבו, שדברים אלו אמורים רק על אלו האומרים את פרקי התהילים בדרך שבח והודיה, אבל האומרים אותם בדרך

מי שמדלג מילים בברכה - האם מותר לצאת בברכתו מדין 'שומע כעונה'?

בכך שהברכה אינה נאמרת כראוי, יכוון שלא לצאת ידי חובה בשמיעתו, כדי שיוכל אחר כך לאומרה בעצמו כראוי. ואף באופן שהמברך אינו מברך עבור עצמו, אלא רק במטרה להוציא את השומע ידי חובתו - כך שאם השומע יכוון שלא לצאת בה ידי חובתו, תהיה זו ברכה לבטלה - יתכן שצריך השומע לכוון שלא לצאת בה.

[משנ"ב ה, י; ביאורים ומוספים דרשו, 10]

השומע ברכה מפי אדם אחר, במטרה לצאת ידי חובה מדין 'שומע כעונה', עליו לשמוע את כל לשון הברכה מתחילתה ועד סופה; ואם חיסר בשמיעתו מילים שהן מעיקר הברכה, לא יצא ידי חובתו. ויש שכתבו, כי השומע ברכה מפי אחר, והמברך אינו אומרה כראוי, אלא באופן שיוצאים בו ידי חובה רק בדיעבד, וכגון שמדלג מילים שאינן מעיקר הברכה - מיד כשהשומע מבחין

* למנהג בני ספרד, בנוסח ברכת אשר יצר, אומרים: "אֵי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוּד לְפָנֶיךָ", וב'נוסח ספרד', מוסיפים: "אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת"; ואילו למנהג בני ספרד, אומרים: "אֵי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת".

* ברכת 'אשר יצר', מתייחדת מכל הברכות בכך שהשולחן ערוך והרמ"א מפרשים אותה מתחילתה ועד סופה, באריכות שאינה מצויה בשולחן ערוך; כאשר על חלקים מנוסח הברכה - כגון "שָׁאֵם וּפְתַח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתָּם אֶחָד מֵהֶם", מובאים מספר פירושים.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מה הורה הגרש"ז אויערבך לגבי עליית ילדים לתורה בשמחת תורה?

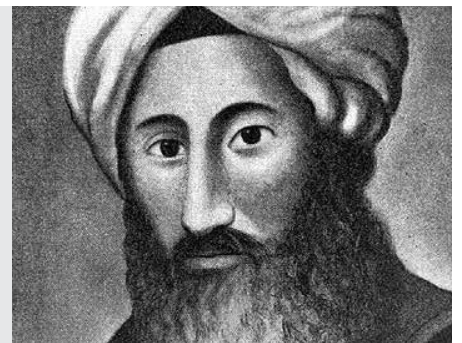
ונוהגים שגם הילדים עולים לתורה; והגרש"ז אויערבך הורה, שרק ילדים בני תשע, שכבר לומדים גמרא, יעלו לתורה. ונוהגים, שהעלייה האחרונה לפני חתן תורה, היא עליית 'כל הנערים', דהיינו, שהילדים שבבית הכנסת מברכים יחד עם העולה לתורה, וכביכול עולים לתורה יחד עמו; ובסיום הקריאה של עלייה זו, אומרים את פסוקי 'המלאך הגואל'.

בשמחת תורה, נהוג להרבות את העליות לתורה, בנוסף על חמש העליות הנצרכות בכל יום טוב; כדי שכולם יעלו לתורה, וייטלו חלק בשמחת סיום התורה. וקוראים שוב ושוב את החלק הראשון של פרשת וזאת הברכה - עד הפסוק: "מִעֲנֶה אֶלְקֵי קְדָם..." - עד שכולם עולים לתורה, ואז ממשיכים בקריאת הפרשה עד סופה, בעליית 'חתן תורה', המסיים את התורה.

[שו"ע תרסט, א, ומשנ"ב יב-יד; ביאורים ומוספים דרשו, 18]

הלוח היומי

י"א באדר ב' | רבי חיים יוסף דוד ב"ר רפאל יצחק זרחיה אזולאי זצ"ל, החיד"א, בעל ברכי יוסף, שו"ת חיים שאל, שם הגדולים ועוד

יארצייט:

תקס"ו: רבי חיים יוסף דוד ב"ר רפאל יצחק זרחיה אזולאי זצ"ל, החיד"א, בעל ברכי יוסף, שו"ת חיים שאל, שם הגדולים ועוד.
 תרל"ב: רבי שמואל ב"ר יוסף שטראשון זצ"ל, הרש"ש מוילנא, בעל הגהות וחידושים ועוד.
 תרצ"ו: רבי יוסף ב"ר פישל רוזין זצ"ל, "הרוגאצ'ובער", אב"ד דווינסק, בעל צפנת פענח.
 תש"כ: רבי מתתיהו זאב חיים ב"ר צבי מיכאל שצ'יגל זצ"ל, מייסד ישי' בית יוסף-נובהרדוק ב"ב.
 תשכ"ד: רבי שמואל יעקב ב"ר ירמי' מנחם רובינשטיין זצ"ל, אב"ד הקהילה החרדית בפריז, ורב קהילת עטרת ישראל ובעל שארית מנחם ושמן לנר.
 תשכ"ז: רבי חנניה יו"ט ליפא ב"ר חנוך העניך טייטלבוים זצ"ל, האדמו"ר מסאסוב, בעל מנחת יו"ט.
 תשנ"ו: רבי משה ב"ר אברהם פרדו זצ"ל, מייסד מוסדות אור החיים ב"ב ועוד.

יארצייט הגאון רבי חיים יוסף דוד ב"ר רפאל יצחק זרחיה אזולאי - החיד"א
שמחה בעשיית המצוות

כתב החיד"א: השמחה שאדם שמח במצוה, שכר השמחה פורעין בעולם הזה.

(דבש לפי אות מ סימן יד)

נשתדל לקיים את המצוות בשמחה, ונזכור שעל ידי עשיית מצוות בשמחה זוכים לשפע עצום גם בעולם הזה

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il